

Po rozbiciu armii Budiennego.

Wkroczenie wojsk naszych do Suwałk. — Budienny cofa się intensywnie. — Bezskuteczne ataki bolszewików na Busk.

Warszawa (PAT). Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 2 września:

Dnia 1 b. m. wojska nasze witane entuzjastycznie przez ludność miejscową, wkroczyły do Suwałk. Na linii Sokółka—Brześć Litewski i dalej wzdłuż Bugu spokój. Budienny po klęsce poniesionej w walkach pod Zamościem i Wolięcą Świątycką, chroniąc pozostałe oddziały od ostatecznego rozbicia, przeprowadza intensywny odwrót w kierunku północno-wschodnim. Z użyciem podkreslić należy świetne współdzia-

łanie eskadry lotniczej frontu południowego, która w znacznym stopniu przyczyniła się do pomyślnego rozwoju naszej kontrakcji i obecnie w pościgu za nieprzyjacielem oddaje świetne usługi. Na południowym odcinku nieprzyjaciel parokrotnie atakował Busk. Ataki odparto. Wzdłuż Gniłej Lipy i Dniestru walki o charakterze lokalnym.

Generalne dowództwo wojsk polskich. Sztab generalny.

Ostatnie posiedzenie delegatów pokojowych w Mińsku.

Warszawa. (Telef. M.) W czwartek odbyło się w Mińsku ostatnie posiedzenie pozostałych tam członków delegacji pokojowej polskiej i rosyjskiej. Na posiedzeniu tem stwierdzono protokolarnie, że wyjazd z Mińska zarówno polskiej jak i rosyjskiej delegacji nie oznacza zerwania rokowań, lecz został jedynie wywołany koniecznymi względami technicznymi, zmiany miejsca rokowań i przeniesienia ich do kraju neutralnego.

Posiedzenie R. O. P.

Warszawa. (Telef. M.) W sobotę 4 bm. odbędzie się posiedzenie Rady Obrony Państwa, poświęcone sprawom wojny i pokoju.

Konwencja polsko-gdańska.

Gdańsk (PAT). Komisarz ententy, sir Reginald Tower, oświadczył w wywiadzie z przedstawicielem tutejszych pism niemieckich, że prawdopodobnie w najbliższy poniedziałek wyjedzie do Paryża, gdzie zawarta już będzie konwencja polsko-gdańska.

Papież nie dawał rad Polsce.

Wiedeń. (PAT) Biuro kor. donosi z Rzymu: Ogłoszone niedawno przez „Idea Nationale” doniesienie, jakoby stolica apostolska wystosowała do Polski notę, w której polecała jej umiarkowanie w rokowaniach z Rosją jest zdementowane ze strony kompetentnej.

Radość bolszewików z neutralności czeskiej.

Warszawa. (Telef. M.) Ostatnie radio sowieckie głosi z tryumfem, że Czechosłowacja zawiadomiła wszystkie państwa o swej neutralności w wojnie polsko-rosyjskiej.

Za własne, czy obce interesy?

Kraków, 3 września.

(tj.) Głosy o pokoju, o jego szansach i warunkach, możliwościach i niemożliwościach, mnożą się. Odnosi się wrażenie, że spawa pokoju stała się już bardzo aktualną. Nie brak nawet wśród informacyj pokojowych nawet takich, które powiadają, iż pokój zostanie definitywnie zawarty — przed 1 października r. b.

Wobec tego za znamienity fakt trzeba uważać, że z artykułem przeciwnym wogóle myśli zawierania pokoju wystąpiła nagle — „Rzeczpospolita”. Pismo to — jak wogóle dzienniki reprezentujące opinię kół narodowo-demokratycznych — prowadziło bardzo energiczną kampanię przeciwko wszelkiej polskiej polityce aktywnej i samodzielnej w stosunku do Rosji, którą piętnowały mianem awanturniczej. Wołali oni stale, iż mamy robić tylko to, czego życzy sobie koalicja, a dalej od jej zamierzeń idące postulaty wywalczyć sobie drogą zabiegów dyplomatycznych. Z artykułów tej prasy w okresie największego niebezpieczeństwa bolszewickiego odnosiło się wrażenie, że jest ona za jaknajszyszem zawarciem pokoju z bolszewikami czy z samymi dyabłami — byle prędko, bo przeciąganie wojny przewyższy granice możliwości naszych sił i wytrzymałość.

Aliści — stał się „cud nad Wisłą”; fala bolszewickiego najazdu tak jak szybko napłynęła, tak szybko wraca na wschód, pozostawiając trochę mętnego osadu. Okazało się, że mamy się poprowadzić wojnę nawet zwycięsko. Armia nasza stoi już mniej więcej na linii ustanowionej przez ententę uroczyście (bez protestu endecji) jako linii rozejmowej.

Dalsze rokowania w Rydze.

Sowiety zgodziły się na rokowania pokojowe w Rydze. — Joffe przewodniczącym delegacji rosyjskiej. — Doniosłość tej nominacji. — Prawdopodobieństwo zmiany składu całej delegacji rosyjskiej.

Warszawa. (Telef. M.) Nie ulega już żadnej wątpliwości, że rokowania pokojowe polsko-rosyjskie znajdują swój dalszy ciąg. Dziś otrzymano mianowicie w Warszawie radio od komisarza Cziczierina, w którym rząd sowiecki wyraża swą zgodę na przeniesienie siedziby konferencji pokojowej z Mińska do Rygi. Tem samym usunięte zostały wszelkie przeszkody, które dotąd utrudniały prowadzenie negocjacji między obu wojującymi państwami. W swoim radio czwartkowym sowiecki komisarz dla spraw zagranicznych zawiadomił jednocześnie, że na czele delegacji rosyjskiej, udającej się do Rygi stanie Joffe. Świadczy to o tem, że Kreml zmienił radykalnie swoje poglądy na istotę rokowań z Polską, w miejsce powiem działacza minorum gentium, za jakiego uchodził Daniszewski, wysłał jednego ze swoich najwybitniejszych ludzi, Joffe uchodzi za umiarkowanego bolszewika i jako taki przewodniczył rosyjskiej delegacji pokojowej na pierwszej konferencji w Brześciu Litewskim. Był on również przedstawicielem rządu sowieckiego w Berlinie aż do chwili zabójstwa posła niemieckiego w Moskwie hr. Mirbacha, tj. do czasu, kiedy po tem zajściu nastąpiło zerwanie stosunków dyplomatycznych między Rosją a Niemcami. Prawdopodobnie ulegnie też zmianie skład całej sowieckiej delegacji pokojowej.

W związku z otrzymaną w Warszawie depeszą od Cziczierina odbyła się w czwartek po południu Rada ministerialna przy udziale członków polskiej delegacji pokojowej. Na tem posiedzeniu delegacji złożyli sprawozdanie z obrad w Mińsku. Wobec zgody ze strony rządu sowieckiego na prowadzenie dalszych rokowań, Rada ministrów zajęła się szczegółowym rozpatrzeniem dalszego toku rokowań. Ostateczna decyzja zapadnie w tej sprawie na sobotnim posiedzeniu Rady Obrony Państwa.

Warszawa (PAT). Wydział prasowy ministerstwa spraw zagranicznych komunikuje: Dnia 2 b. m. nad ranem odebrano następujące radio z Moskwy: Warszawa, Sapieha, minister spraw zagranicznych. Pragnąc uniknąć wszystkiego, co mogłoby opóźnić bieg rokowań i odwlec chwilę zawarcia rozejmu, oraz preliminarjów pokojowych między Rosją, Ukrainą i Polską, rządy sowieckie Rosji i Ukrainy, wobec użyskanej zgody rządu lotewskiego, akceptują Rygę jako miejsce dalszych rokowań z Polską, pod warunkiem nietykalności delegacji rosyjskiej i ukraińskiej, oraz personelu pomocniczego, tudzież w sprawach swobodnego i bez żadnych przeszkód komunikowania się ze swoimi rządami zapomocą radiotelegramów i kuryerów, których opieczętowane walizy nie będą podlegały rewizji. Oba rządy oczekują w tej sprawie odpowiedzi rządu lotewskiego za pośrednictwem rządu polskiego, zanim wyraża swoją ostateczną zgodę na wybór Rygi w celu wyżej wspomnianym. Jednocześnie zawiadamiają rząd polski, że nowej delegacji rosyjskiej i ukraińskiej, która się uda na nowe miejsce rokowań, przewodniczyć będzie obywatel Adolf Abramowicz-Joffe, że skład delegacji zostanie zakomunikowany rządowi polskiemu niezwłocznie i że będzie ona posiadała wystarczające pełnomocnictwa do wszczęcia i do prowadzenia do końca natychmiast po zawarciu rozejmu i preliminarjów pokojowych rokowań, które stąd wynikną w sprawie ostatecznego traktatu pokojowego. Skoro tylko zapewniemie, dotyczące żądanych gwarancji dla naszej delegacji, zostanie udzielone, nowa delegacja uda się na nowe miejsce rokowań. Podpisany: Komisarz ludowy Cziczierin, przewodniczący rady komisarzy ludowych i komisarz ludowy dla spraw zagranicznych Rakowski.

Rząd polski do rządu lotewskiego w sprawie rokowań w Rydze.

Warszawa. (PAT) Minister spraw zagranicznych Sapieha polecił telegraficznie przedstawicielowi rządu polskiego w Rydze, posłowi Witoldowi Kamienieckiemu, ażeby zwrócił się do rządu lotewskiego dla uzyskania gwarancji, o

których mowa w depeszy Cziczierina, ażeby o wyniku zawiadomił bezpośrednio komisarzy ludowych dla spraw zagranicznych, oraz doniósł o tym wyniku rządowi polskiemu.

Zmiana wojskowych uczestników polskich w rokowaniach pokojowych.

Warszawa. (Telefonem M.) Warszawskie koła polityczne sądzą, że w składzie polskiej delegacji pokojowej nie są przewidywane zmiany. Słychać jedynie, że zmiana zajdzie w składzie

wojskowych uczestników delegacji oraz, że przewidywany jest udział w rokowaniach ministra spraw zagranicznych ks. Sapiehy.

Jesteśmy, słowem, w tym stadium, które, w myśl dotychczasowej taktyki, narodowa demokracja winna uważać za kres akcji wojennej. Stańliśmy już tu, dokąd nam „pozwolili” iść koalicja. Dalszy pochód (wedle ideologii endeckiej) musiałby być uważany za „antykoalicyjną awanturę”. Wszak zresztą jeszcze kilka dni temu zapewniali p. Głabiński, iż **ukończymy wojnę zwycięską**.

Tymczasem niespodzianie ze strony „Rzeczypospolitej” przychodzi prosto — koziółek. W artykule wstępnym z daty wczorajszej, zatytułowanym „Sowiety a Rosja” znajdujemy szereg następujących twierdzeń:

„...Pokój z sowietami nie jest pokojem z Rosją”.

„...Pokój z sowietami jest wypowiedzeniem wojny uciskanej przez sowiety rzeczywistej Rosji”.

„...Błędną tego (t. j. pokoju z sowietami) nie popełniają państwa zachodnie, Francja i Stany Zjednoczone... a więc i my baczyć musimy, abyśmy nie zrobili niczego, co by szło na opak naszym zasadniczym dążeniom”.

„(Nasze zasadnicze dążenia — w myśl całego tego artykułu, to odbudowanie „rzeczywistej Rosji”, której przedstawicielem jest gen. Wrangel i jego armia.)

Wobec tego wszystkiego konkluzja artykułu brzmi, jak następuje:

„...postąpić również niemądrze, jak wówczas, gdyśmy z założeniami rękoma patrzyli na klęski Denikina, byłoby lekkomyślnością nie do darowania”.

Przetłómaczone na język wyraźniejszy, znaczy to, że mamy, nie oglądając się na fakt, iż „sowiety teraz czują się niewesoło, i skłonne będą do wielu ustępstw”, toczyć z nimi wojnę dalej, dopóki gen. Wrangel nie zwycięży ich zupełnie. Wówczas zapewne z rąk tych „prawowitych władców” wszystkich obszarów na wschód od granic „etnograficznej Polski” — otrzymamy za tę pomoc w odbudowaniu caratu jakąś nagrodę w skrawkach terytorium dla „skorygowania granic”, na które i Francja, pomimo zasadniczego akceptowania integralności wszystkich obszarów Rosji przedwojennej, jest skłonna się zgodzić. Może nawet stroniactwo „Rzeczypospolitej” ma już jakiś w tej mierze traktat z rządem gen. Wrangla — o tyle mniej dla obu stron wiążący, że i jedna i druga strona zawiera go narazie niejako „in partibus infidelium”, pozaoficjalnie..

Koła narodowo-demokratyczne powracają tu, jak widać, do dawnej, rzeczywistej awanturniczej swojej koncepcji „pochodu na Moskwę”, proponowanej przez p. Paderewskiego jeszcze w grudniu 1919. Chwila obecna wydaje się im do tego tembardziej odpowiednia, że niebezpieczeństwo pochodu na Kijów — ustąpiło, Kijów zastrzeżony jest zapewne dla gen. Wrangla, wobec tego armia polska — która do pochodu na Kijów zawsze wydawała się „Rzeczypospolitej” o wiele za słaba — ma podjąć niezwłocznie marsz na Moskwę, ciekawa rzecz, o ile też do Moskwy jest według „Rzeczypospolitej” bliżej niż do Kijowa.

Ale jest, zdaje się, i druga przyczyna, dla której w chwili, gdy minister spraw zagranicznych Rzeczypospolitej polskiej, ks. Sapieha, wypowiedział przekonanie, że zawarcie pokoju jest możliwe w ciągu miesiąca — organ nar.-demokratycznej „Rzeczypospolitej” oświadcza wręcz, że zawieranie pokoju nie można i nie wolno. Przyczynę tę odsłania oficjalny organ innego odłamu narodowej demokracji — „Gazeta Warszawska”. Przyczyna ta jest natury — że tak powiemy — wewnętrzno-krajowej. W artykule pt. „Lewica w pogotowiu bojowym” gazeta stara się wykazać, że cały obóz demokratyczny i postępowy — a więc socjaliści, ludowcy i „demokraci grupujący się dookoła „Narodu” szykują się do „zagarnięcia całej władzy” w państwie. „Chwila rozpoczęcia ofensywy na froncie wewnętrznym — bliska” — oświadcza „Gazeta Warszawska”. — „Socjaliści, koncentrując swoje siły, oczekują chwili odpowiedniej. **Ma być nią moment zawarcia rozejmu**. W chwili, gdy na froncie ustanie krwawy bój, na froncie wewnętrznym socjaliści zamierzają przystąpić do ofensywnych walki o rząd lewicowy...”

Wniosku stąd „Gazeta Warsz.” nie wyprowadza, ale logicznie jest on tylko jeden: na froncie zewnętrznym nie może „ustać krwawy bój”, ponieważ — rozwiązałoby to ręce polskim socjalistom, ludowcom i demokratom do walki — o władzę. Istotnie tragiczna perspektywa, wobec której błędą nawet wszystkie okropności i skutki wojny...

„Zagraniczo-pokojowa oryentacja „Gazety Warszawskiej” nie o wiele inaczej wygląda, niż oryentacja „Rzeczypospolitej”. Paryski korespondent „Gazety” przytacza rozmowę swoją z „pewnym wybitnym dyplomata francuskim”, który na zapytanie „czy pokój polsko-bolszewicki będzie pokojem oddzielnym?”, oświadcza:

„Tak, bo skoro raz już zgodzono się na zasadę bezpośrednich rokowań polsko-bolszewickich, to trudno jest teraz się cofnąć. A zatem pokój polsko-bolszewicki będzie pokojem oddzielnym, zawartym bez pośredników. **Jednakże Polska, zawierając go, musi mieć na myśli, że pokój powinien być taki, aby mógł się nań zgodzić także i przyszły rząd rosyjski.**”

Tu więc jest ten punkt najważniejszy — interes Rosji. „Rzeczypospolita” jest zdania, że ten interes — zwężony w dodatku do imprezy gen. Wrangla — nie pozwala wogóle Polsce zawrzeć pokoju, choćby nawet wojna niewiadomo jak długo trwać miała i największych wymagała ofiar. „Gazeta Warszawska” dopuszcza jeszcze możliwość zawarcia pokoju, pod jednym wszakże warunkiem, aby się ten pokój przyszedł, wyłonionemu przez gen. Wrangla rządowi rosyjskiemu, dostatecznie podobał..

Tu tkwi właśnie ten punkt widzenia, który dla opinii polskiej jest niezrozumiały i nie do przyjęcia.

Przy rozstrzygnięciu obecnie najważniejszej dla nas kwestyi, sprawy decydującej o bycie państwa polskiego, **nie możemy mieć na widoku w pierwszym rzędzie interesu państwa rosyjskiego**, chociażby nawet przyświatło tego interesu uświęcała swoim autorytetem część koalicji. Prawdą jest, że z Rosją i z narodem rosyjskim, musimy i chcemy żyć w zgodzie, a nawet w stosunkach przyjaznych. Prawdą jest dalej, że gen. Wrangel jest mimowolnym na-

szym sojusznikiem — w takim samym zresztą stopniu, w jakim armia polska jest obecnie w biciu wspólnego wroga sojusznikiem gen. Wrangla. — O ile idzie o sukcesy nad bolszewikami, życzy mi powodzenia i pomagać mi możemy dotąd, dopóki tego wymaga nasz interes. Nie może jednak być prawdą, abyśmy musieli przystosować naszą politykę do punktu widzenia i interesu gławicy polityczno-państwowej, jaką jest namazie owa „Rosja” gen. Wrangla i by od tego zależało, czy my mamy prowadzić nadal uciążliwą wojnę dla problematycznej i nieuchwytniej „wdzięczności” Wrangla i jego mandataryuszów.

Jeżeliby udało się nam teraz osiągnąć pokój gwarantujący naszą przyszość, pozostawiający w granicach Polski polskie ziemie kresowe (przedewszystkiem Wilno), to ten pokój trzeba zawrzeć, mimo, iż Rosją, z którą układy prowadzimy, jest Rosją sowiecką. Wranglem, „Rosją przyszłości” Polska krepując się nie może.

Stawianie nam za wzór „Francji i Stanów Zjednoczonych” jest dość niefortunnie dobrane — dla nich bowiem sprawa wojny czy pokoju z Rosją jest mniej więcej akademicką i w każdym razie o wiele bardziej obojętną, niż dla nas, którzy tę wojnę mamy o miedzę. Przy zachowaniu wszelkich względów na życzenia rady koalicji — nasza polityka musi być bezwarunkowo samodzielną, nasze własne dobrać mająca w pierwszym rzędzie na oku i o to dobro bezwzględnie walczyć. Przynajmniej musimy pozostać w ten sposób samodzielną tak długo, dopóki zyciwa dla nas część koalicji nie zacznie wreszcie rozróżniać między interesem Polski a Rosji i przestać podporządkowywać pierwszy drugiemu.

Trocki grozi ponownym pochodem na Warszawę.

Zuchwała mowa komisarza bolszewickiego. — Trockich chciałby Polskę ukarać!

Telegram własny „Gońca Krakowskiego”.

Wiedeń, 2 września.

Tutejsze dzienniki ogłaszają następujące radio z Moskwy:

Dnia 28 sierpnia wygłosił komisarz ludowy Trockich długą mowę o bolszewickiej polityce zagranicznej na posiedzeniu rad robotniczych, oświadcza między innymi, co następuje:

Są dwa wyjścia z obecnego położenia: Albo weźmie Polska do serca naukę, jakąśmy jej dali (?), i rezygnując z planów zdobywczych, uświadomi sobie, że Moskwa leży od Brześcia Li-

tewskiego trochę dalej, niż Warszawa, — albo też Polska, wsparta o imperyalizm zachodni, będzie usiłowała w dalszym ciągu w pochodzie zdławić Rosję bolszewicką. W pierwszym wypadku postąpi uczciwie, zdając sobie sprawę z obywatelskiego morza krwi, które wylała, w drugim zaś **włocławską robotniczą republikę Rosji i Ukrainy wyciągnie wszystkie siły, ażeby chwytając także w Warszawie**.

Sprawa Ukrainy na konferencji pokojowej.

Kraków, 3 września.

(n) Telegrafy już doniosły, że na konferencji pokojowej w Mińsku reprezentanci sowieccy zażądali od przedstawicieli rządu polskiego **specjalnych pełnomocnictw** do pertraktowania z delegacją ukraińskiej republiki rad.

Okazało się, że delegacja rosyjska miała podwójne pełnomocnictwa: zarówno od rządu sowieckiego w Moskwie, jak i od rządu sowieckiej republiki ukraińskiej w Kijowie. Przewodniczący delegacji rosyjskiej, Daniszewski, zażądał tedy i od delegacji polskiej podobnych podwójnych pełnomocnictw.

Zaskoczeni takim żądaniem, delegaci polscy oświadczyli, że stosunek rządu sowieckiego do rządu sowieckiego na Ukrainie jest dla Polaków dotąd niejasny i że w Polsce sądzą, iż republika ukraińska jest częścią składową wszechrosyjskiej republiki sowieckiej.

W odpowiedzi na to Daniszewski przyznał, że między sowiecką Moskwą a sowiecką Ukrainą są wprowadzane już omówione główne zasady federacji, a ponieważ są już nawet ustalone niektóre punkty, lecz republika ukraińska częścią składową Rosji nie jest.

Delegacja polska, nie zadawając się tą odpowiedzią, zażądała oficjalnego określenia stosunku rosyjskiego rządu sowieckiego do rządu Ukrainy.

Wobec tego Daniszewski odniósł się po wyjaśnienie do Cziczeryna.

W dwa dni potem nadeszło radio od Cziczeryna, w którym ten stwierdził, że **ukraińska rzeczpospolita nie jest częścią rosyjskiej**. Nawet wówczas, gdy stosunek federacji ustali się dokładnie, będzie istniał tylko ścisły związek między

obu rzeczami państwami, przy zachowaniu niezależności obu stron”.

Wyjaśnienie Cziczeryna odczytano na trzecim posiedzeniu.

Słusznie podniósł przewodniczący delegacji polskiej, iż najwymowniejszym dowodem niezależnego stosunku Rosji do Ukrainy jest fakt, że przewodniczący delegacji rosyjskiej musieli się odnieść do komisarza spraw zagranicznych po wyjaśnienie w tej sprawie, przyczem zaznaczył, że delegacja polska istotnie nie ma pełnomocnictw do pertraktowania z suwerennym ukraińskim rządem rad robotniczych.

Na propozycję Daniszewskiego, aby delegacja polska na podstawie szerokiego pełnomocnictwa, jakie posiada, uznała się za kompetentną do pertraktowania z sowiecką Ukrainą, przewodniczący p. Dąbski odpowiedział, że tego delegacja uczynić nie może, bo byłoby to samowolnym uzurpowaniem sobie mandatu, którego nie posiada.

Na razie na tem dyskusję wyczerpano. Ale przy wznowieniu wkrótce pertraktacji pokojowych w Estonii czy Łotwie, przed dem polskim i przed jego delegatami wyprzedzić może nowa trudność, — jak traktować sprawę stosunku do Ukrainy, w której faktycznie rządzi dziś Rakowski, na czele „ukraińskich sowieckich rad”?

Rząd polski za prawowity rząd ukraiński uznał rząd Semena Petlury, z którym zawarł traktat i sojusz. Przedstawiciele tego rządu obecnie przebywają na terytorium polskim, a ~~wojsko~~ armia ukraińska bije się z bolszewikami w przynierzu z Polską i pod polskiem naczelnym dowództwem. Akcja bowiem armii ukraińskiej jest najściślej związana z strategicznymi posunięciami armii polskiej.

Stanowisko więc Polski wobec żądania rokowań z rządem Rakowskiego, jako suwerennym rządem Ukrainy, jest nader trudne

W tym wypadku jedno jest tylko wyjście. Należy dokumentalnie wyjaśnić i stwierdzić faktyczny stan rzeczy na Ukrainie. To, o czym mówią pp. Daniszewski i Cziczera, jest stanowczo fałszem. Cała Ukraina tonie pod naciskiem kompletnej rusyfikacji, a rzekoma „niezależność” Ukrainy sowieckiej jest najoczywistszą fikcją.

Ukraina sowiecka jest naprawdę częścią składową wszechrosyjskiej republiki sowieków. Wszystkie stanowiska obsadzone są tam przezwane przez Rosyan i żydów rosyjskich, a językiem urzędowym jest wszędzie język rosyjski. O mówieniu po ukraińsku nikt tam ani nie myśli, choć niektóre urzędowe orędzia bolszewickie drukują się wprawdzie również i po ukraińsku, lecz wyłącznie w celach propagandy. Sam Rakowski pochodzi z Besarabii, jednak

mieszkał czas dłuższy w Rumunii, a z Ukrainą nie ma żadnych bliższych związków.

Wynurzenie nagle w Mińsku przy pertraktacjach pokojowych sprawy pełnomocnictw względem rządu „sowieckiej Ukrainy” jest sprytnym i przebiegłym posunięciem cziczerańskiej dyplomacji. Jasnym jest, że ta dyplomacja chciała przez to odwrócić pertraktacje (w chwili gdy hordy bolszewickie spodziewały się lada chwila wkroczyć do Warszawy).

Rząd polski musi w tej sprawie wytoczyć tak ważne i przekonujące argumenty, ażeby niespodziewanie zagadnienie układów z rządem Rakowskiego, jako rządem niezależnym i suwerennym, zdjąć zupełnie z porządku obrad. Sądzymy, że pod tym względem opinia całej ententy będzie zupełnie zgodna z opinią naszego rządu.

wielką katastrofą finansową i gospodarczą. Po każdej wojnie zauważyć się daje silny rozstrój życia gospodarczego i im dłużej trwa wojna, tym większy jest kryzys. Zauważyć się on daje obecnie w całej Europie, lecz szczególnie ostrym jest u nas.

Największą plagą jest deprecyacja naszej waluty. Dla pokrycia koniecznych wydatków nasz Skarb nie uciekał się do pożyczek, lecz emitował pieniądze papierowe. Gdy w grudniu roku zeszłego było ich w obiegu 4 i pół miliarda marek, **OBECNIE ICH ILOŚĆ WYNOŚI 32 MILIARDY.**

Tłómaczy się to przede wszystkim wydatkami na armię, wynoszącymi po 2—3 miliardy miesięcznie, lecz wogóle dochody nie pokrywają wydatków bieżących naszego Skarbu.

Pożyczka odrodzenia na razie nie miała jeszcze niestety zbyt wielkiego powodzenia i w połowie lipca kupiono obligacji zaledwie za 2 miliardy marek. Dopiero niebezpieczeństwo zagrażające naszej Ojczyźnie wywołało wśród wyższych sfer ofiarność i nabyto pożyczki na 6 miliardów zgórą.

Nadto Minister Skarbu zamierza przeprowadzić — jak wiadomo — pożyczkę przymusową.

Uważam dalej, że pożyczki przymusowe nie są środkiem wskazanym dla poprawienia finansów. Zasadniczo pożyczka nie może być przymusowa i pożyczka przymusowa to właściwie kontrybucja. Ogłoszenie zawczasu o zamiarze przeprowadzenia podobnej pożyczki będzie miało ten skutek, że wielu kapitalistów usunie się od świadczeń poczyniwszy odpowiednie zabiegi.

KOŁOSALNA DROŻYZNA NA JAKĄ SIĘ SKARŻYMY JEST WŁAŚCIWIE SKUTKIEM UPADKU WARTOŚCI NASZEJ WALUTY.

Coś podobnego przeżywalismy w XVI wieku, kiedy pod wpływem przywozu z Ameryki znacznej ilości złota i srebra upadła nabywcza siła pieniędzy. Wówczas, jak obecnie, napadano na kupców i handlarzy, skarżono się na paskarstwo żądano stosowania środków wyjątkowych względem spekulantów. Ograniczenie u nas praw miast i mieszczan były właśnie skutkiem owego kryzysu gospodarczego.

Deprecyacja pieniędzy pozbawia i przemysł i osoby prywatne możliwości ułożenia budżetu, prze prowadzenia kalkulacji. Wszystko jest w stanie płynnym, niepodobna nic przewidzieć, obliczyć zgóry. W przyszłości grozi nam jeszcze inny kryzys. Kiedy wróci do Polski Śląsk Górny, nasza waluta prawdopodobnie pójdzie w górę, lecz zobowiązania względem robotników, ich płaca obecna pozostanie bez zmian, gdyż wynagrodzenia tego rodzaju łatwo podnieść, zmniejszyć ich niepodobna a w tych warunkach produkować cokolwiek będzie niemożliwym.

ZNAJDUJEMY SIĘ W BŁĘDNYM KOLE, Z KTÓREGO WYJŚCIA NIE WIDAĆ.

Jak ciężkiem jest położenie naszego Skarbu świadczy np.

HISTORIA PENSJI URZĘDNIKÓW.

Nasz Sejm, który wogóle bardzo lekko wydatkuje ogromne sumy, uchwalił niedawno podwyżkę płac urzędniczych, wobec czego Skarbowi wypadnie obecnie płacić urzędnikom 12 miliardów marek rocznie, bo od czasu uchwały, nasza waluta spadła w dalszym ciągu, ceny na wszystkie przedmioty podniosły się i

PENSYE URZĘDNIKÓW SĄ ZNOWU NIETYKALNE, ZNOWU POTRZEBNE SĄ PODWYŻKI.

Drogą podatków nasz Skarb uzyskuje zaledwie miliard trzysta milionów rocznie, gdy wydatki zwyczajne wynoszą dwa razy tyle. Dla pokrycia deficytu trzeba drukować papierki i nie wiemy, gdzie koniec tego.

Oczywiście, jak mówił Lubecki, Polska dla finansów nie zginie, lecz

STAN OBECNY TRWAĆ NIE MOŻE.

Bez pomocy z zewnątrz — kończy prof. Radziszewski — Polska nie jest w stanie wyjść z obecnego położenia, tymczasem jak dotąd nic się nie robi dla zacieśnienia naszych więzów z zagranicą. Nie ulega wątpliwości, że z wyjątkiem Francji i częściowo Ameryki, wszyscy nas opuścili, nikt o pomocy nam nie myślał, lecz z drugiej strony nie robiliśmy nic dla zacieśnienia więzów pomiędzy nami a aliantami. Dość powiedzieć, żeśmy dotąd nie zawarli żadnych traktatów z państwami zachodnimi, traktatów, które musiałyby być pierwszym stopniem do zaciągnięcia jakichś zobowiązań zagranicą.

Polska nie może być administrowaną przez dyktatorów, musi być uporządkowana kwestya walutowa i urzędnicza. Mając należyty Rząd,

Groźba nowej wojny domowej w Irlandyi.

Burmistrz miasta Cork od dwóch tygodni nie przyjmuje pozywienia. — Agonia jego rozpoczęła się. — Sinafeiniści zapowiadają krwawą zemstę.

Londyn, 2 września.

Przed dwoma przeszło tygodniami władze angielskie aresztowały jednego z wybitnych przedstawicieli ruchu irlandzkiego, burmistrza m. Cork p. Mac Swineya. Aresztowany on został za to, że jakoby udzielił lokalu w ratuszu oraz wziął udział w poufnym zebraniu dowódców armii rzeczypospolitej irlandzkiej.

Aresztowany złożył natychmiast protest przeciwko bezprawnemu jak stwierdził aresztowaniu; w całej Irlandyi odbyły się liczne wiece, na których domagano się oswobodzenia p. Swiney — lecz nie odniosło to żadnych skutków. Władze angielskie przewiozły p. Swiney do Londynu, osadzając go w więzieniu w Brixton, oświadczając jednocześnie, iż pod żadnym pozorem nie wypuszczą go przed całkowitem odsiedzeniem wyznaczonych mu kary.

Wówczas p. Swiney uciekł się do ostatecznego środka obrony, jakim dla więźnia politycznego jest głodówka. Ogłosił, że nim go nie wypuszczą z więzienia nie będzie przyjmował jedzenia. W odpowiedzi na to p. Bonar Law z trybuny parlamentu potwierdził raz jeszcze stanowczą decyzję rządu angielskiego, od której nie odstąpi on nawet w razie śmierci głodowej p. Swiney.

I oto zaczął się rozgrywać dramat, za przebiegiem którego Irlandya, Anglia, a dzisiaj i świat cały śledzą, z naprężoną uwagą.

Mijał dzień po dniu a p. Swiney pozostawał niewzruszonym odmawiając wszelkiego pokarmu. Po 5-dniowej głodówce siły go na tyle opuściły, że nie mógł się podnieść — lecz nie mogło to złamać siły ducha u irlandzkiego patryoty.

Nie pomogły błaganie rodziny, namowy przyjaciół politycznych. — Nie pozwolę, by przedstawiciel Irlandyi był więziony przez władze angielskie — twierdził p. Swiney — i albo zmuszę rząd angielski do wypuszczenia mnie na wolność, albo też śmierć moją oswobodzi z murów więziennych.

Rząd angielski zasypywany jest protestami, prośbami, uchwałami domagającymi się oswobodzenia burmistrza m. Cork — niestety nie chce on ustąpić i ostatnio Lloyd George odpowiadając na depeszę siostry p. Swiney raz jeszcze oświadczył, iż nie wypuści go z więzienia.

Na radzie ministrów, na której omawiano zamiar króla o uwolnienie burmistrza z Cork, uchwalono jednogłośnie utrzymać w mocy wyrok, skazujący na więzienie.

Jak donoszą ostatnie depesze, p. Mac Swiney stracił już przytomność, lekarze uznali jego stan za beznadziejny.

Chwile mego męża — mówi jego żona, której pozwolono go codziennie odwiedzać są policzone — lecz trwa on niewzruszenie w swej decyzji. Obecnie obawiam się, że nawet o ileby go uwolniono nie przeżyłby wycieńczenia wywołanego 2-tygodniową głodówką.

Cała Irlandya modli się codziennie za swego bohaterskiego burmistrza, a sinafeiniści ogłosili, że w razie jego śmierci, wszyscy na których padnie odpowiedzialność za jego śmierć — głową odpowiedzą za los p. Swiney.

I w razie śmierci p. Swiney, wojna domowa, która krwawi się w Irlandyi już od szeregu miesięcy — rozpięta się na nowo ze zdwojoną siłą.

Fatalne widoki aprowizacyjne.

Olbryznie szkody w okolicach bolszewickiego najazdu. — Smutny stan zasiewów na rok przyszły. — Niema mowy o podniesieniu norm aprowizacyjnych. — Sekwestr ziemiopłodów znów na widowni.

(Od naszego korespondenta ekonomicznego).

Warszawa, 2 sierpnia.

Sprawa aprowizacji, która miesiąc temu przedstawiała się w Polsce tak dalece pomyślnie,

PRZEDSTAWIA SIĘ OBECNIE NADER GROŹNIE.

Polowa kraju została stratowana i należy się obawiać, że nawet kartofle zostały zniszczone przez przeciągające masy wojsk i artylerję.

SZCZEGÓLNIIE SMUTNIE PRZEDSTAWIA SIĘ STAN ZASIEWÓW NA ROK PRZYSZŁY.

Gospodarze rolni nie mają ani masion, ani co ważniejszą inwentarza, wobec czego nie mają możliwości zaościć pól. Jeżeli jak to jest projektowane nie uda się sprowadzić z Włoch większej

ilości traktorów grożą Polsce kłopoty aprowizacyjne nie tylko w roku bieżącym, ale na przyszły rok.

Oczywiście w obecnych warunkach

NIE MOŻE BYĆ MOWY O PROJEKTOWANYM PRZEZ RADĘ APROWIZACYJNĄ PODNIESIENIU NORM APROWIZACYJNYCH ZE 180 NA 250 GRAMÓW.

Ministerstwo rolnictwa i instruktorzy kółek rolniczych wyjechali do powiatów opuszczonych przez bolszewików w celu wyjaśnienia stanu trzech powiatów. Rezultaty badań jeszcze są niewiadome. Słychać, że rząd zamierza zwrócić się do Sejmu ponownie z projektem zarządzenia **ZUPELNEGO SEKWESTRU ZIEMIOPŁODÓW.**

Wobec widma finansowej katastrofy.

Deprecyacja naszej waluty. — Mamy 32 miliardów papierowych marek w obiegu. — Pożyczki państwowe. — Kwestya urzędzenia. — O wście z błędnego koła.

Wywiad z prof. H. Radziszewskim.

(Od naszego korespondenta ekonomicznego).

Warszawa, 2 września.

Znany ekonomista prof. Radziszewski scharakteryzował w rozmowie z naszym

korespondentem obecne położenie finansowe, jak następuje:

Uniknąwszy katastrofy militarnej стоимy przed

Polska w ciągu kilku lat mogłaby się stać jednym z najbogatszych państw w Europie. Wszystkie pierwiastki po itemu ma, byleby tylko chciała, nauczyła się pracować, wyzyskiwać swoje bogactwa.

ECHA.

Nareszcie!...

— Nareszcie! — zawołałem, przeczytawszy w dziennikach wiadomość, że władze zawiesiły urządzanie zbiórki ulicznych, dopóki nie zostanie wprowadzony nowy, racjonalny sposób kontroli.

— Nareszcie! Wiem, że gdy wyjdę z domu, nie napadnie na mnie piętnastoletnia przedstawicielka „Towarzystwa opieki nad towarzystwami opieki“, liczącego aż dwudziestu członków, z żądaniem, abym na trzymana przez nią tace złożył jak najobcięższy datek.

— Na kawę do kawiarni to pan może iść!... Ale na cel taki pan żałuj!... To wstyd!... Zawstydzony, sięgnąłbym z pewnością do kieszeni, nie pytając o puszkę, ani o pokwitowanie... Z góry wiedziałem, że czeka mnie pogardliwe spojrzenie i pełne obrażonej dumy pytanie:

— Co pan mnie nie wierzy?... Wszyscy dają na tacę i koniec!...

Za chwilę zjawiałaby się druga paniątka dla odmiany o trzy lata młodsza, która na zapewnienie, że już złożyłem hartacz, odpowiedziałaby szyderczo:

— Tak wszyscy mówią!

Nareszcie skończy się to!... Nareszcie ustanie codzienne zbieranie na ciągle inne cele, nareszcie osoby uczciwe nie będą narażone na przykre podejrzenia, a mniej uczciwe stracą poważne źródło dochodu! Nareszcie ofiarność publiczna, ujęta w karby kontroli, przestanie być bezmyślną i nieufnością budzącą karotą!...

Mir.

Z TEATRU POWSZECHNEGO.

„OBRONA CZĘSTOCHOWY” obraz historyczny Juliana z Poradowa. —

„CHATA ZA WSIĄ”,

wodewil J. Galasiewicza i Z. Millerowej.

Literatura dramatyczna z zakresu sztuk historycznych i historyczno-ludowych przedstawia się u nas tak ilościowo, jak i jakościowo, nadzwyczaj skromnie. Jest to tem szczególniejsze, ile że dzieje nasze obfitują w materyan nader bogaty, który jako natchnienie mógłby posłużyć niejednemu dramaturgowi do stworzenia niejednego widowiska historyczno-popularnego.

Sztuki z tego zakresu możnaby na palcach policzyć. Jest „Kościuszko pod Raclawicami“, wzorowe widowisko historyczno-ludowe, „Kiliński“ Bałuckiego, „Kiliński“ Fischera, „Przełupka warszawska“ Bełcikowskiego, „Gwiazda Syberyi“ Starzeńskiego, „Tamten“ Zapolskiej i — na „Obronie Częstochowy“ prawdopodobnie kończy się ten regestr, nie licząc miernych bardzo przeróbek z trylogii Sienkiewicza i kilku sztuk, które padły po kilku przedstawieniach. (Między innymi „Sobieski pod Wiedniem“ Anczyca i rzecz pod tym samym tytułem Rapackiego, jak niemniej „Generał Boem w Siedmiogrodzie“ Anczyca).

Nie bierzemy tu pod uwagę sztuk ludowych obyczajowych.

Wśród tego repertuaru zajmuje obok „Kościuszki pod Raclawicami“ wybitne miejsce „Obrona Częstochowy“, którą na otwarcie sezonu przypomniał nam po latach dyr. Jarniński na scenie teatru Powszechnego. Wykonanie było, jak na środki tego teatru, nie najgorsze. Aczkolwiek wystawa szwankowała nieco, gra artystów dostroiła się w większej części do typu i wymagań sztuki. Odnosi się to do dawnej starej gwardyi teatru Powszechnego, wśród których ujrzeliśmy z prawdziwym zadowoleniem „powróconych na łono Ojczyzny“ pp. Kliszewskiego i Motyczyńskiego. Z nowych nabytków jedynie panna Zdeńka Topolska i p. Jaworski zasługują na uznanie, poza tem podnieść należy wyborną grę p. Koszutskiego, którego niestety — zbyt rzadko jako artystę dramatycznego widzujemy na scenie. Sceny zbiorowe i ensemble grzeszyły brakiem wyćwiczenia a nawet orientowania się w sytuacjach.

Drugim wznowieniem (a premiera na tej scenie) był melodramat Galasiewicza i Mellerowej „Chata za wsią“, z wybornymi wykonawcami ról głównych: panną Czechowską (świetna pod każdym względem Aza), Zulą Zaleską (sympatyczna Motruna), pp. dyr. Jarnińskim, Kliszewskim, Koreckim, Jaworskim, Sarzyńskim, Kolwasem (niezrównany Badylak) i Minowiczem. Ogólne wykonanie było lepsze, niż „Obronie Częstochowy“, reżyserji zwróciłibyśmy jednak uwagę, że cyganki nie mogą być wypudrowanymi blondynkami, jak to w nas chór damski ze sceny chciał wcielić i nie noszą ażurowych pończoch ani lakierków. Chór męski grzeszył również niedbałością charakterystycy.

K. Krumłowski.

MIGAWKI KRAKOWSKIE.

Dla „okrągłości“.

— Panie płatniczy, płacę! Herbata. — 2 mareczki. — Ależ, panie, według cennika tylko 1 marka 50 fen. — Ach! to wszystko jedno!... Ja dla „okrągłości“... — Dwie bułki... — 4 mareczki! — Czyżby nie 3 marki 60 fenigów? — Bożel taka drobnostka... — to dla okrągłości!... — Dwa masła... — 5 mareczek i 50 fenigów. — A mnie się zdawało, że tylko 5 marek... — Jakż pan dobrodziej drobiazgowy! To przecież dla okrągłości!... — Hm... to już należałoby zaokrąglić do 6 marek... — Pan płatniczy, wietrząc snać w skromnej mojej uwadze krytykę, zmarszczył się surwowo: — Proszę pana, w kawiarni niema targu!... Teraz nie takie czasy!... Ja jak idę do lokalu, to się nigdy nie pytam: a za co? a ile? — tylko płacę i basta!... — Zapewne, jeżeli stale sporządza pan takie „okrągłe rachunki!... Mir.

Kino „OPIEKA“, Zielona 17. Nowość! Nowość!

Zdarzenie nocne

Dramat detektywiczny w 4 aktach. W roli głównej słynny VAN THOMAS. Nadto Snieg swatem, komedia w 2-ach aktach. Sny dziecięce, obrazek komiczny w jednym akcie. Program ilustruje pierwszorządny zespół orkiestralny.

Chwila bieżąca. Kalendarzyk:

Św. Zenona Piątek 3 Wrzesnia. Wschód słońca: 4:57. Zachód słońca: 5:21. Długość dnia: 13:30.

TEATR IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO

Piątek: „Noc listopadowa“. Sobota: „Kiliński“ (Nowość). Niedziela popoł.: „Pan poseł“. Wieczór: „Kiliński“.

TEATR „BAGATELA“

Piątek „Tajfun“. Sobota: „Tajfun“. Niedziela popoł.: „Twarz i maska“. Wieczór: „Dobrze skrojony frak“.

TEATR POWSZECHNY

Piątek: „Za dawnych dobrych czasów“. Sobota: „Za dawnych dobrych czasów“. Niedziela popoł.: „Białe fartuszki“. Wieczór: „Obrona Częstochowy“.

OPERETKA W NOWOŚCIACH

Piątek: „Czar walca“. Sobota: „Czar walca“. Niedziela popoł.: „Manewry jesienne“. Wieczór: „Czar walca“.

Przymus szkolny bez szkół.

Pisma warszawskie donoszą, że pomimo wezwania, że rodzice muszą obowiązkowo posyłać dzieci w wieku lat 7—14 do szkoły, liczba tych szkół w Warszawie jest tak nieznaczna, że nie wiadomo nawet, gdzie się pomieści część zapisanych.

Projekt ustawy o Izbach Urzędniczych w Czechosłowacyi.

Praskie „Pravo Lidu“ donosi, że Związek Urzędników Czechosłowacyi wypracował projekt ustawy, zmierzający do utworzenia Izb Urzędniczych. W najbliższym czasie projekt ten będzie przedłożony rządowi, prezydium Zgromadzenia Narodowego, klubom parlamentarnym, prasie i stronom interesowanym.

Związek Urzędników posiada około 160.000 członków. Stworzenie Izb Urzędniczych ureguluje z jednej strony stosunek urzędników do przelotnych, z drugiej zaś do pracodawców, a to nie tylko normując warunki płacy, lecz także służbowe. Przy organizowaniu Izb nie wejdą w rachubę dotychczasowe rangi, ale wyłącznie zdolności. Mimo to projekt ustawy domaga się od urzędników odpowiedniego wykształcenia. Dalszym zadaniem Izb Urzędniczych będzie zorganizowanie komisji kwalifikacyjnych i dyscyplinarnych, które, wbrew dawnemu biurokracyjnemu, rozłożą kontrolę nad pracownikami i urzędnikami, usuwając system protekcyjny.

Następnie mają one bronić praw i interesów podwładnych, podnieść dyscyplinę urzędniczą i pośredniczyć w rozdzielaniu posad.

Ważne punkty w projekcie ustawy stanowią kwestye odnoszące się do kas chorych, pensyj, braku posady i organizacyi stowarzyszeń urzędniczych. Wydatki Izb Urzędniczych będą pokrywane przez wkładki członków, przez zapożyczenia rządowe w wysokości jednej trzeciej kwoty, przyjętej w budżecie Izby, oraz przez szczyty, ofiary i t. p.

Projekt ustawy o Izbach Urzędniczych jest bardzo podobny do projektu o Izbach Robotniczych. Oba projekty wejdą równocześnie na forum Zgromadzenia Narodowego.

Strejk szkolny niemieckich dzieci w Czechach.

(m-m) Zniesienie setek klas szkolnych z językiem wykładowym niemieckim wywołało wielkie wzburzenie wśród Niemców czeskich. W miastach Czech północnych ma wybuchnąć strajk niemieckich dzieci szkolnych.

Czeski rząd karze opieszalych rolników.

(m-m) W przeciwstawieniu do premii za szybkie odstawienie zboża — rząd czesko-słowacki wyznaczył kary pieniężne na rolników, opóźniających dostawy, mianowicie 600 koron za opóźnienie każdej częściowej dostawy.

Projekt zakładania kooperatyw kuchennych dla intelligencji.

Sekcja ekonomiczna „Związku Intelligencji Polskiej“ przewidując ciężkie warunki opałowe w nadchodzącej zimie jak i żywnościowo podaje inteligentom projekt utworzenia Kooperatyw kuchennych na każdej ulicy naszego miasta, któreby miały za cel zrzeszenia po kilkanaście rodzin 15 do 22. Gotując w jednej kuchni oszczędzałyby bardzo na opale i obsłudze, a zyskały na czasie i taniości, a korzystniejszym zakupie przy większych ilościach. Poniżej związane w taką kooperatywę dyrektoraby po dwie inne co tydzień — jedna w kuchni, druga w spiżarni. Jedna z tych rodzin musielaby ofiarować swą kuchnię i spiżarnię za opłatą bardzo korzystną — lub za utrzymanie 2 do 3 osób. Bliższych objaśnień udziela Biuro Związku Intelligencji Polskiej w Uniwersytecie (Colegium Novum) sala 40, pierwsze piętro od godz. 11 do 1 w południe we wtorki, czwartki i piątki. Tam również dowiedzieć się można o kursach kroju, modniarstwa i przetworów owocowych (bez cukru), które sekcyja Związku urzędza od 6 b. m., jak i o pracowni sukien i kostyumów damskich przez sekcję założonej.

Rozstrzelanie dezertera.

(T) Wczoraj odbyła się przed tut. sądem woj-skowym rozprawa sądu doraźnego przeciw następującym żołnierzom, obwinionym o dezercyę: Mendlowi Widawskrejm, szeregowcowi 6. p. artylerji polnej w Łobzowie, który przebrał się za kobietę chciał zbiedz, lecz został aresztowany w pociągu. Z powodu małoletności skazany został na 10 lat ciężkiego więzienia.

Józefowi Pietrzykowi, kanonierowi 1. p. artylerji górskiej w Nowym Targu. Sprawa została przekazana do zwyczajnego postępowania i osądzony na miejscu na 6 miesięcy ciężkiego więzienia.

Leopoldowi Wischnitzowi, szeregowcowi batalionu zapasowego 2. pułku lotniczego. Wobec braku znamion dezercyj został całkowicie uwolniony.

Józefowi Gaworkowi, szeregowcowi 20. p. notorycznemu dezertelowi, który już kilkakrotnie uciekał z szeregów, zasądzony z powodu zbrodni dezercyj na karę śmierci przez rozstrzelanie. Wyrok wykonano o godz. 7 wiecz.

ZIMOWITY — OSTATNIE KWIATY JESIENNE.

(m-m) Na targu kwiatowym pojawiły się już przedwcześnie — zwiastuny zimy „zimowity“ — ostatnie kwiaty jesieni, które zwykle kwitną dopiero w październiku, częstokroć nawet pod śniegiem. O kwia-

Nie możemy poprzestać na samej obronie.

Warszawa, 2 września.

Korespondent paryskiej „Information” miał rozmowę z Piłsudskim, który oświadczył, że wobec rozległego frontu i liczebnej siły wojska polskiego uważa za niemożliwe, aby wojsko pol-

skie zachowało taktykę czysto obronną, jak ententa sobie życzy. Gdyby Polska stanęła na tak zwanej linii ententy, znaczyłoby to, że Polska zadowala się tymi granicami.

P. Dąbski u Naczelnika państwa.

Warszawa (PAT). „Kuryer Warszawski” pisze: Naczelnik państwa przyjął prezydenta de-

legacyi pokojowej, posła Dąbskiego i odbył z nim dłuższą konferencję.

Sowiety domagają się wywarcia przez Anglię nacisku na Polskę.

Londyn, 2 września.

Półurzędowe biuro Reutersa donosi: Kamieniew wręczył rządowi angielskiemu notę swego rządu. Notę tę powierzył Kamieniew pierwszej Komitetowi wykazawczemu partii pracy i organizacji zawodowych i po otrzymaniu jego zgody wręczył ją w ministerstwie spraw zagranicznych. Pod pewnym względem nota ta ma charakter rosyjskiego kontrultimatum na notę Balfoura i zawiera następujące żądania:

1) ogłoszenia wszystkich warunków angiels-

skich i żądań dla zawarcia ostatecznego pokoju z Rosją,

2) wezwania rządu angielskiego, aby wywarł nacisk na Polskę w celu zawarcia możliwego do przyjęcia pokoju.

Nota powada dalej, że w ostatnich dniach położenie wojskowe Rosji polepszyło się(?) i że sowiety nie tylko są w stanie zniszczyć Polskę, ale także rozpocząć ataki na innych odcinkach frontu celem wymuszenia natychmiastowego pokoju siłą orężną.

Cziczeryn o rokowaniach w sprawie państw kresowych.

Warszawa. (Telef. M.) Przejęte tu radio moskiewskie donosi: Cziczeryn wystosował notę do rządu rumuńskiego, w której zawiadamia go, że rokowanie między Rosją a Finlandią oraz Rosją i Polską w sprawie państw kresowych

nie mogą się odbywać w Londynie, jak również, że w rokowaniach tych państwa kresowe nie będą mogły wziąć udziału. Cziczeryn spodziewa się, że między Rosją a Rumunią nastąpią wkrótce przyjazne stosunki.

Odgrzewane żale bolszewików.

Polacy chcieli wtargnąć do stacji radiotelegrafu. — Bolszewicy musieli zgodzić się na zmianę miejsca rokowań.

Warszawa (tel. M.). Z Paryża donoszą: Nadeszło tu radio bolszewickie, zawierające raport przewodniczącego delegacji rosyjskiej o przebiegu rokowań w Mińsku. Twierdzi on, że Polacy chcieli opanować wyłącznie dla siebie stację radiotelegraficzną, domagając się, aby pracowała dzień i noc wyłącznie na użytek delegacji polskiej, bez względu na potrzeby armii i rządu sowieckiego. Wobec tego odmówiono

im — pisze dalej Daniszewski — i dodaje, że Polacy usiłowali nawet wdrzeć się siłą do wnętrza stacji telegrafu iskrowego (I). To skłoniło rząd sowiecki do zgody na propozycję przeniesienia konferencji do innego miasta. Raport żali się dalej, że jest to ze strony Polaków pretekst do sztucznej zwłoki i czynienia nowych trudności.

Bolszewicy o swoich zwycięstwach

Warszawa. (Telef. M.) Z Paryża donoszą: Bolszewicy przesyłają radia z frontu, w których twierdzą, że czerwona armia postępuje naprzód. Ostatnie radio zawiera następujący ustęp: W kierunku Lwowa i Przemyśla toczą się zacięte walki. O froncie kaukaskim donoszą

bolszewicy, że oddziały antybolszewickie, które wyładowały na wybrzeżu kubańskim zostały rozbite, a resztki odrzucone kryją się gdzie mogą. Trocki oświadcza, że jest to zwycięstwo, które zapewni czerwonej armii przewagę nad Wuanglem.

Bolszewicy dodają sobie otuchy.

Warszawa. (Telef. M.) „Prawda” sowiecka pisze: Już cztery miesiące toczymy walkę z polską szlachtą, cztery miesiące już chłop i robotnik rosyjski niesie krew swą i mienie do tej walki. Stał się już u wrót Warszawy, lecz udało im się zmusić nas do cofnięcia się na samą etnograficzną granicę Polski. Jednakże przewycięliśmy wszelkie trudności. Tę pewnością dają nam napływające codziennie z wsząd wiadomości o nieustającej mobilizacji

partyjnej i zwłazkowej. Siły nasze krzepną, koncentrują się i wzmacniają. Oto znów gotowi jesteśmy do walki. Trocki w swojej odezwie do kolejarzy zapowiedział, że zwycięstwo rozpoczyna się od warsztatu kolejowego, toczy się po szynach, a kończy się w uderzeniach bagnetów. Ta w jedno złączona praca rozwija się na wszystkich polach, a na czele jej stoi twarda i stała o jednej woli i jednym duchu partya komunistyczna.

„Ofenzywa bolszewicka znów się toczy”.

Warszawa (tel. M.). Z Moskwy telegrafują: Dosłowny tekst radiodepeszy Cziczeryna do reprezentanta bolszewickiego w Berlinie, Koppa, jest następujący:

Proszę zaprzeczyć radiom polskim o zniszczeniu armii bolszewickiej. Atak flankowy pod No-

womińskiem zmusił armie sowieckie do cofnięcia się, przyczem straty były nieuniknione, lecz siła bojowa armii tej pozostała nietknięta. Przyszłoby czas wzmocnienia się. Przegrupowano się i ofenzywa znów się toczy.

Niemiec potępia gwałty niemieckie

Bytom. (PAT) P. Gerlach, znany polityk i były minister, zamieszcza znamienne uwagi o wypadkach na Górnym Śląsku i we Wrocławiu w berlińskim tygodniku „Die Welt am Montag”. Stwierdza on, że awantury w Katowicach wywołał Niemcy. Dalej pisze, że wypadki wrocławskie są dlatego tak niesłychanie przykre, że pogarszają i tak już ciężkie położenie z powodu zajść na Górnym Śląsku. Stwierdza on, że sprawcami wypadków na Górnym Śląsku byli ci demonstranci niemieccy, którzy dnia 17 sierpnia napadli na wojsko francuskie w Katowicach. Rozgoryczenie zaś ludności polskiej wybuchło po śmierci dra Mielęckiego i po napadzie na innych Polaków. W dalszym ciągu tego artykułu potępia Gerlach bardzo ostro politykę tych kół wszechniemieckich, które wywołały wszystkie antypolskie i antyfrancuskie awantury w Niemczech. Wybryki tych polityków kosztowały nas prawie tyle — mówi — co przegrana wojna. Wciąż i wciąż musimy się usprawiedliwiać, wciąż przepraszać i wciąż płacić.

Przekonali się.

Gdańsk. (PAT) Przybyli tu dwaj korespondenci amerykańscy, którzy przebywali przez czas jakiś w Prusach wschodnich celem zbierania tamtejszych stosunków i ciekawości swojej o małe nie przypłacili życiem. W jednej bowiem miejscowości, w której się zatrzymali, napadł na nich zbrojny tłum Niemców, grożąc im śmiercią. Okaj korespondenci z trudnością tylko uciekli samochodami.

Przewrót spartakowski w Gdańsku?

Gdańsk. (PAT) Tutejszy organ socjalistów rządowych „Danziger Volksstimme” zwraca w numerze wczorajszym uwagę na przygotowania socjalistów niezawisłych, którzy zamierzają dokonać jakiegoś przewrotu. W związku z tym zamiarem przebywa w Gdańsku socjalista niezawisły Schaefer.

Pozajściach na Górnym Śląsku

Bytom. (PAT). Zastępca dyrektora policji w Katowicach został zawieszony w urzędowaniu z powodu niewyśledzenia sprawców śmierci dra Mielęckiego.

Bytom. (PAT). Dyrekcja policji w Katowicach ma zapłacić polskiemu komisaryatowi plebiscytowemu 17.000 marek tytułem odszkodowania. Kwota ta w chwili napadu Niemców znajdowała się w kasie i została skradziona.

Kara za zajścia w Wrocławiu

Bytom. (PAT). Z Berlina donoszą do tutejszych pism niemieckich, że niemiecka rada ministrów zajmowała się na posiedzeniu w dniu 31 sierpnia notą rządu francuskiego w sprawie wypadków we Wrocławiu. Postanowiono przyjąć wszystkie warunki, z wyjątkiem dwóch, a mianowicie: co do natychmiastowego wysłania i ukarania winnych, uważając ten warunek za niemożliwy, jak również co do wojskowej defilady satysfakcyjnej. Te dwa warunki miały być przedmiotem obrad na posiedzeniu rządu w dniu 1 bm. Parlamentarna komisja spraw zagranicznych, która miała się zebrać wczoraj, została odłożona do załatwienia odpowiedzi rządu niemieckiego na notę francuską.

Okrucieństwa bolszewickie.

Warszawa (PAT). Wydział prasowy naczelnego dowództwa, oddział II., komunikuje: Do warszawskiej kliniki chirurgicznej przywieziony został porucznik, lekarz, Mioduszewski Bolesław, z 201 ochotniczego pułku piechoty, który złożył następujące zeznania o okrucieństwach bolszewickich: Ciężko ranny w bitwie pod Pałociami, koło Ostrowa, dnia 4 sierpnia b. r. porucznik lekarz Mioduszewski pozostał na polu boju, nie mogąc poruszać się o własnych siłach i tu został napadnięty przez bolszewików, którzy opanowali plac boju. Oczywiście zabrali Mioduszewskiemu portfel z pieniędzmi, napełniony rewolwerem, obdarli go z butów i mundur. Jeden ze zbirów, poznawszy w nim oficera, pchnął go bagnetem w brzuch, przebijając ciężko rannego na wylot i podważając bagnetem do góry, w celu powiększenia rany. Na prośbę porucznika Mioduszewskiego, aby go bolszewicy doбили, odpowiedzieli, że lepiej będzie, gdy się

pomocy i sam skona. P. Mioduszewski został w nocy odniesiony przez ludność cywilną, a następnie przywieziony do szpitala w Białymstoku, w którym doczekał się przyjścia wojsk polskich.

Podchorąży Lason z 5 kompanii 201 ochotniczego pułku piechoty zeznaje, że po bitwie pod Rymontami widział, jak dowódca baonu, porucznik Wadolowski po bohaterkiej obronie został schwytany przez bolszewików, którzy go rozebrali do naga, położyli na ziemię, przekłuli 4 razy bagnietem, a w końcu debili nabajkami. Podchorąży Lason, ranny w nogę, umieszczony

był w szpitalu w Białymstoku, o którego hygienicznych stosunkach świadczy fakt, że w pokoju 7 metrów długim ułożono 64 rannych i chorych na tyfus i czerwonkę. Chorzy zmuszeni byli korzystać z ustępu po kostki w nieczystościach, które wnosili następnie do wspólnej sali, przez co powstawał dławiący odór. Żywności, którą dla rannych przynosiła ludność cywilna, nie dostarczono żołnierzom naszym. W obu wymienionych wypadkach przeciwko nam występowała 16 dywizja piechoty sowieckiej i 33 dywizja kozaków kubańskich.

Sprzeczne wiadomości bolszewickie o Wranglu

Warszawa. (Telef. M.) Rząd sowiecki zdradza coraz większe zaniepokojenie z powodu sukcesów generała Wrangla. Radia bolszewickie, przeznaczone przedewszystkiem na użytek prasy sowieckiej, głoszą triumfalnie wieści o całko-

witem pobiciu generała Wrangla, lecz z drugiej strony nawołują do zapisywania się ochotników do walki z Wranglem, którego należy zarzucić czapkami.

Jugosławia neutralna.

Warszawa (tel. M.). Z Belgradu sygnalizują, że wbrew wiadomościom, zamieszczonym w

prasie czeskiej, Jugosłowianie zamierzają ogłosić neutralność w wojnie polsko-sowieckiej.

Niemcy grożą Polakom.

Znamienna mowa Simonsa. — „Cierpliwość niemiecka może się wyczerpać“.

Wiedeń. (PAT) Radio. Biuro kor. donosi z Berlina: Na posiedzeniu wydziału dla spraw zagranicznych minister Simons wygłaszając swe exposé o polityce neutralnościowej Niemiec, oświadczył, że Niemcy w żadnym wypadku nie mają ochoty występować przeciw Polsce, ale pragnie, co uczyniłoby Niemcy w razie złamania neutralności przez Polskę, odpowiedziały, że: każdy, kto naruszy neutralność niemiecką, stanie tamsamem po stronie przeciwników Niemiec. Dalej zaznaczył Simons, że w stosunkach niemiecko-polskich jest wiele elementów wybuchowych i jeżeli rokowania nie wydadzą

rezultatu, to może dojść do tego, że cierpliwość niemieckiej opinii publicznej wyczerpie się, jak to właśnie miało miejsce we Wrocławiu.

Rozruchy w Frankfurcie

Königs wusterhausen. (PAT. Radio) W Frankfurcie po zajęciach w ratuszu zgromadził się na Kaiserstrasse wielki tłum i usiłował zrabować znajdujące się tam sklepy z bronią. Pewien oficer Sicherheitswehry, który właśnie przechodził, został obity laskami i musiał chronić się ucieczką. Wojskom Sicherheitswehry udało się rozprędzić demonstrantów i przywrócić pokój.

Ustalenie administracji na Spiszu i Orawie.

Warszawa. (PAT) Prezydent Rady ministrów otrzymał z Nowego Targu następującą depezę: Zabrani celem ustalenia zasad administracji w przyłączonych do Polski ziemiach Spisza i Orawy pod przewodnictwem generalnego delegata rządu dra Gałęckiego, reprezentanci wszystkich władz rządowych i krajowych wraz z przedstawicielami ludności spiskiego i orawskiego komitetu plebiscytowego, administracji Spisza i Orawy, dowództwa wojskowości i politycy państwowej, prosząc o przyjęcie do wiado-

mości, że ustalili ustrój administracyjny przyłączonych do Polski ziem Spisza i Orawy we wszystkich działach, z zastrzeżeniem aprobaty i przy tej sposobności proszą pana prezydenta ministrów o dalszą opiekę nad kresami południowymi.

Podpisani: Dr Gałęcki, Rajski, poseł do Sejmu, dr Bednarski, Haniec starosta, dr Gontel przewodniczący komitetu plebiscytowego, Uznański, marszałek nowotarski, ks. Machaj z Orawy i profesor Haber ze Spisza.

O całkowity sekwestr zboża

Warszawa. (PAT) Jak donosi „Przegląd wieczorny“ wczoraj pod przewodnictwem ministra apropracji odbyło się posiedzenie państwowej rady aprowizacyjnej. Uchwalono między innymi wniosek posła Pestolskiego, aby rząd wniósł na Radę obrony państwa wniosek o wprowadzenie sekwestru na wszystkie ziemiopłody, by wprowadzony został na terenie całego państwa jednolity procentowy przemiał zboża.

Stosunki w Rosji

Berlin. (PAT). „Vorwärts“ zamieszcza rewelacje delegata stronnictwa niezawisłych socjalistów Dittmanna o stosunkach w Rosji sowieckiej i pisze z tego powodu: Upadek Rosji dał się dopiero od czasu rewolucji bolszewickiej. Olbrzymie oszustwa, których dokonano w ciągu dwóch lat na proletaryacie niemieckim, opierając o świętność rządów sowieckich, zostały obecnie zdemaskowane. Dittmann stwierdza, że tylko na podstawie bierności miejscowych komisarzy ludowych w mieście i na wsi,

mogą być stwarzane dyktatury bolszewickie. Wolność prasy, wolność osobista zostały przez komunistów wobec innych stronnictw zniesione. Wybory odbywają się jawnie. Wybory tajne są zakazane. Wybory niewygodne są kasowane. Zarządzono ogólną służbę wojskową. Robotnikom nie wolno strejkować, gdyż inaczej umieszczani są w obozach koncentracyjnych.

Katastrofalny brak bydła w Rosji.

Warszawa. (Telef. M.) „Izwestia“ bolszewickie donoszą, że ubiegłej zimy przeszło 50 proc. bydła w Rosji padło z powodu braku paszy. Tej zimy będzie jeszcze gorzej. „Izwestia“ nawołują do ratowania bydła, gdyż w przeciwnym razie nastąpi katastrofalne zniszczenie jego stanu. Gazeta domaga się, aby zakazano używania słomy na jakikolwiek inny cel, jak tylko na pokarm dla bydła. Z całego artykułu wyciera paniczny strach przed zimą, która się już zbliża.

KRONIKA TELEGRAFICZNA.

PODWÓJNE POBORY DLA EMERYTÓW. Telefonują nam z Warszawy: Biuro prasowe ministerstwa skarbu komunikuje: Ministerstwo skar-

bu w wykonaniu uchwały sejmowej z dnia 2 lipca br. wydało do izb skarbowych rozporządzenie aby aż do czasu uchwalenia ustawy emerytalnej wypłacać emerytom cywilnym zaopatrzenie wraz z wszystkimi dodatkami drożyznianymi w podwójnej wysokości. Wypłata zostanie uskutecz-niona od dnia 1 czerwca br. Regulacja zaległych zaopatrzeń będzie wypłacona zaraz po dokonaniu obliczeń. Analogiczne rozporządzenie dla emerytów wojskowych jest opracowywane w ministerstwie spraw wojskowych.

BOLSZEWICKIE PŁOTKI O POGROMACH ŻYDÓW W POLSCE. Z Helsingsforsu donoszą: Prasa sowiecka kolportuje wiadomości, że w Polsce rozpoczęły się masowe rzezie żydów. W Jabłonnej pod Warszawą wedle tych informacji miano wymordować 1000 żydów. Cała ta wiadomość charakteryzuje dostatecznie metody agitacyjne bolszewików.

ZWINIĘCIE OBOZU W JABŁONNEJ. Donoszą nam telefonicznie z Warszawy: Na ostatnim posiedzeniu Rady ministrów mianowano komisję, która w najbliższych dniach ma zlikwidować obóz w Jabłonnej. Znaczy to, że wszyscy znajdujący się tam żołnierze poborowi i ochotnicy będą przydzieleni do właściwych sobie formacji.

PODZIĘKOWANIE POLSKIE DLA FINLANDYI. Donoszą nam telefonicznie z Warszawy. Z Helsingsforsu nadeszła tu wiadomość, że poseł nadzwyczajny Rzeczypospolitej polskiej w Finlandyi p. Michał Sokolnicki ogłosił w prasie fińskiej list, w którym składa podziękowanie tym obywatelom Finlandyi, którzy ofiarowali swoje usługi państwu polskiemu, aczkolwiek tych usług ze względów politycznych nie można było przyjąć.

TŁUMIENIE BOLSZEWIZMU W LOTWIE. W Rydze władze lotewskie zamknęły Komitet rewolucyjny robotników portowych z powodu demonstracji bolszewickich na pogrzebie pewnego komunisty. Zamknięto szereg organizacji robotniczych, sympatyzujących z bolszewikami.

TAJEMNICZY POPIÓŁ I DYM W POWIETRZU. Jak donoszą z Helsingsforsu, od dwóch dni przy wietrze północno-wschodnim powietrze przepełnione jest popiołem i dymem. Prawdopodobnie płoną lasy na obszarach rosyjskich. Pogłoski o wybuchu w Kronsztadzie są nieprawdziwe.

RZĄDOWNIE ZATWIERDZONE Kursa Handlowe „HERMES”

J. PILCHA

W KRAKOWIE, UL. FLORYAŃSKA 39, II. p
PRZYJMUJĄ WPISY NA KURSA ROCZNE
i 4 MIES. CODZIENNIE DO 10 WRZEŚNIA br.

Ważne dla P. T. Kupców, Aptek, Drogerji i Kolek Roln. i

Wszelkie wyroby Fabryki „TLEN“ we Lwowie
jakoto:

MYDŁA: Biała Lilia, Tango, Pour le Bain, Ogórkowe, Marszałkowskie — zapachy: Bez, Fiołek, Róża, Sosna, Konwalia.

Polonia, zapachy: Bez, Fiołek, Róża, Sosna, Konwalia.

Lecznice: Dziegielowe, Siarkowe, Karbolowe, Lysolowe, Kreolinowe, Sublimatowe.

Woda Kolońska, pierwszej jakości: 75, 100, 150, 300-gramowe. — Woda do ust, Proszek do zębów: „Tlenol“ Dra Cybulskiego. — Bay-Rum.

!! Poleca tylko hurtownie — ceny fabryczne!!
Jeneralny zastępca ze składem:

Dom handlowy FRANCISZEK WOJAS

Kraków, ul. Łobzowska L. 12.

Odciągacze pokarmowe

pierwszej jakości, specjalnie dopasowane do brodawek, niezem nie dające się zastąpić — polecają większą ilość:

Stanisław Baran i Ska

Kraków, Sławkowska 6.

Poszukuje się

dla inteligentnego mężczyzny słonecznego, czystego pokoju z przyzwoitem umeblowaniem. Zgłoszenia do Redakcji „Gońca Krakowskiego“, Dunajewskiego 7, pod J. M

Szewcy

(czeladnicy) na roboty męskie, damskie, galanteryjne, tudzież czeladnik na reperacje znajdujących stale i dobrze płatne zajęcia. 2087

Trwałość, Grodzka 3

Kraków, ul. Stawkowska 13.

SKŁAD

PŁOCIEN I BIELIZNY

maszyny, d. męskiej i dziecięcej, dywaniki, drelichy, szalik i płótna na przebrania. 2077

WĘDRY I WYPRAWY

do Ameryki i Stuantów, szalik i płótna na przebrania.

SKŁAD WYKONAWCZA

Kraków, ul. Stawkowska 13.

PODZIAŁ. Kapitał poczty w Warszawie, i przesyłki tych, które są w posiadaniu i które są w posiadaniu wojska niemieckiego. Kapitał w Bochli o zaciąg party. Kapitał można sprzedać. 2144

KARBA DENT kapłan za 4-5 w Krakowie, komfortem blisko śródmieścia lub kupie kamienie z kamieniem wolnym mieszczącym. Po reumatyzm wyprzedzić. Oferuję upraszam pod „Wnieśczenie” do Biura reklam. Prasa, ul. Karłowicza 16. 1142

ZUBILEM kartę odroczenia na nazwisko Władysława Wadowski. Proszę o zwrot ul. Chodkiewicza 16 b. 2146

STENOGRAFI biegłej w stenografii polskiej i pisanii na maszynie poszukuje od 1 września Tow. Akc. Warunki bardzo korzystne. Zgłoszenia pod „Drzewne Tow. Akc.” do Admin. Gońca Krak. 2099

„Wrzos” Słów parę dla St. — Możliwe widzenie się Sanok. 2137

Kasy kontrolne National przyjmuje do naprawy główna centrala Juliusz Hacker, Kraków, św. Marka 25. 2132

Z POWODU WYJAZDU zaraz do sprzedania znakomicie utrzymany garnitur salony w stylu Ludwika XV oraz pianino Fürstera. Wiadomość ul. Kopcińskiego 2, I piętro, na lewo, między 21-4. 2138

Obiady demowe 2095

z 3-ech dań 12 Mk.

Kraków, Gołębia 16, I p.

Przybory umundurowania

A. BROSS

Kraków, ul. Floryńska 44 narożnik obok Bramy Floryńskiej

Szafadnicom, wojskowym i kupcom ceny hurtowne. 2052

Ważne dla P. T. Kupców i Kółek rolniczych.

Mydła toaletowe marki „Deha”

Mydło gospodarskie z „Kogutem” do prania. pierwszej jakości

poleca

DOM HANDLOWY

Jakób Wanderer, Kraków, ulica Jagiellońska I. 9.

Sprzedaż wyłącznie hurtowna.

Sprzedaż wyłącznie hurtowna.

MAŁOPOLSKI ZAKŁAD ODZIEŻY

w Krakowie, Nadwiślańska 12

Szatnia, Podwale 6

poleca gotowe ubrania męskie, ubranka szkolne, płótna na bieliznę, materye wełniane i płócienne.

Sprzedaż bez ograniczeń.

2086

OGŁOSZENIE.

Postanowieniem Ministrów Przemysłu i handlu oraz Skarbu z dnia 10 sierpnia 1920 zatwierdzony został statut spółki akcyjnej

„Polski Glob”, Towarzystwo transportowo-handlowe
Spółka akcyjna.

Na tej podstawie podpisani jako założyciele zwołują

Organizacyjne Zgromadzenie

wyż nazwanej spółki, które odbędzie się 18 września 1920 o godz. 4 popoł. w sali obrad krakowskiej Izby handlowej i przemysłowej (ul. Długa 1) z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego i dwóch skrutatorów.
- 2) Powzięcie uchwały w przedmiocie założenia spółki akcyjnej oraz ostatecznego ustalenia treści statutu spółki w brzmieniu zatwierdzonym przez Władze.
- 3) Złożenie dowodu po myśli § 18 statutu, że cały kapitał akcyjny został wpłacony w gotowiznie do spółki i że suma ta pozostaje do dyspozycji Spółki.
- 4) Wybór członków Rady zawiadowczej na pierwsze trzy lata operacyjne.
- 5) Wybór rewizorów rachunkowych i ich zastępców.
- 6) Powzięcie uchwały w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego Spółki o Mk 10,000.000 drogą wydania 20.000 akcji drugiej emisji. Upoważnienie Rady zawiadowczej w myśl § 28 L. 6 statutu do ustalenia warunków emisji nowych akcji, a w szczególności ich kursu emisyjnego.
- 7) Oznaczenie pisma codziennego dla ogłoszeń komunikatów Spółki.
- 8) Wybór dwóch członków Organizacyjnego Zgromadzenia do podpisania protokołu.

Dr. Karol Krzetuski.

Dr. Ludwik Merz.

Galic. akc. Bank hipoteczny.

Dr. Kornel Paygert.

Władysław Zeleński.

Zawiadamiam P. T.
że otworzyłam

FILIĘ W KRAKOWIE

w Hotelu Krakowskim, ul. Dunajewskiego 3

i wykonuje pod najkorzystniejszymi warunkami
PRZEPROWADZKI MIEJSCOWE

TRANSPORTY MIĘDZYMIASTOWE

z konwojem lub ubezpieczeniem — jakoteż

DOWOZY, SPEDYCYE, OCLENIA

Dla P. T. Urzędników przesiedlających się oraz ewakuowanych znaczny opust. 2072

Zastępstwa we wszystkich miastach kraju i zagranicą.

Centrala: Lwów, ul. Czarnieckiego 3.

UBEZPIECZENIA

— NA RZECZ —

Polskiej Pożyczki Państwowej

a zarazem na dożycie i na wypadek śmierci. Można ubezpieczyć kapitał do 10.000 Mk bez świadectwa lekarskiego i płatny jest po latach 12, a w razie śmierci wcześniejszej wypłaca się w drugim roku 5.000 Mk, a w trzecim i następnych pełny kapitał 10.000 Mk. W ten sposób i Skarb Państwa i podpisujący pożyczkę odnoszą poważne korzyści.

UBEZPIECZENIA

na wypadek śmierci na wojnie osób wojskowych, na korzystnych warunkach.

przyjmuje i udziela informacji

TOW. UBEZPIECZEŃ „VITA”

W WARSZAWIE.

Oddział w Krakowie, ul. Wiślna 4, II p.

BIURO SPEDYCYJNE PRZEWÓZ

SPÓŁKA Z OGR. POR. — ZAŁOŻONE PRZEZ CENTR. ORGAN. ROLN.

1920 Kraków, ul. Wiślna 8, I. p. Tel. 3588

wykonuje spedycje wszelkiego rodzaju. — Wysyłka towarów w wozach zbiorowych do wszystkich miast w Polsce. Przewóz i ekspedycja mebli we własnych wozach meblowych wraz z konwojem. (Dla urzędników przesiedlających się ceny niższe). Własne magazyny na kolei. Własne zaprzęgi i automobile do rozwozu towarów.